

שליחים לגולת המזרח

וביזה להכיר את ררכי היהם ולדעת איך להתמודד
אתם בכלל ולבוא ביביהם. ועוד. ורגשות המורכבות
המיוחدة של החסבי ארצות המזרח. דורשת טוג הטפה
אחר לגמרי מasad כארזות אחרות. שיהיה יוכל
ומתחאים לרווח ולהשכלהם. ובפרט שאין הם דיבלים
לגמרי לאוטו טבון הראות הפומת בארכ'ישואן.
וזמה, כי כל המערוב עם יהודים מזרחים — ולאו
DOIKA מזרחים — ומבריך את היהם — יבין את זה.
משמעותם נך מהסימת היהודית שחתופה בעוננות כי
לשם הבשרות שליטות אלה יפתחו הפטודות קרט
שימשך כמת חישום. באלו נל הדרכ חלי דק בטספור
הרצאות מרעיות ומדועות למלה. כדי שאשר לחדר
על חי היהודת המזרחית. מגביה וכו'. ולהלא יש כאן
עין של אגדיש שטחן גזין היהודים היומ'ים-יומי'. יהו
בקאים בחיי היהודת המזרחית ולא שטח שמי'ת
הרצאות. יש לעטר שבודאי לא נבחרו אנשי שטח
עמי-ארצאות למיסחה זו. אך למקרא הגדעה
שנתפרטה בעוננות. שהטעומדים היו כרובם בחנינה
ברודינה — מבני הארץ. נוצר חורש שאין לך את
היאש במרקס'. נשות פארם נתבגדה. אך למה
לא למחה — ובמלך נידך וחשוב — את המוסדרות
המרכיבות של הסדרות. מען ייקום המפעל?

ובזרע ערד שבל גשפה וזכה למסורת של
הסברה והפעולה. גיאוריולוגיה הגיגית לא היה
מעולם איריאולוגיה עייניה גרייה. מפרתת היה
לכמוש את העם לעזרתו לפוליטו לאומית. שטח בן
הוא הנטברת והעתומלה מנשכת החינוי של הגיגות.
שתערchner היהת להרכש גנוש לחנינה. וגנשו אין
רכושים גמישות סוכות ובריענות גמלים. יש
לחגוג בספרות הסדרת ותערמלות. ולמיל את חיפושן
להשקייה-העלום ולחתימת-ההרים של החנינה. וגם
בארכות המזרח צד כה התגעה בראש ובראשונה
לסתה בגין סדרות של הברה — ושוב להחימה
לרוגותה התרבותית שלם — בר בכר עם גומחות
השליחים הגיגיות.

יש להחר כובן ואך דק לא ימכו את הענין
ל-עטקי מגביה. או — וכי השודש ביחסו של הגער'
בצדקה-לעד'ות. שלות דוש מאור התגידי המהדי.
אלם גם — וואת לחשומת לב חוני-הטפוף הגער' —
שאל יתפסו את העין לא-אי' מלגתני. מס' ב-2
שונא היהודי הסזרוי בכל מפליגות. וכל
פעוליה סובב זה התבשיל לא דק את האינטירוס הממליח
שאייאנו מעוגנים בו. אלא לאינטירוס של הענן בולן.
נקודה זו הוא דרישת ביירות. אך אם דרישת אנו
ההצלה העין יש ליטמו על קו זה בתוקף וככברנות.
הוועת שליחים מארטנובט בלוי ורדיות וטמורי
מסורה עלולה להשפיע לרעה ולהבאה אך נזק לאנונן.
 ועוד העקה כלפי חזן. חטפם תמייחד אבו
נסזאים יהוי ארצות המזרח. אבורי מיניות
עדויות. — פטורן לאיזוח ארצות — דוש נבנוב והירוח
בכל הכפיות חוואת מדד גנובת הליכובה. ודוי לחכיאת.
בראי היה פארם שהגורות המואיאים לפרק
רבך זה יחייען עם איזונים וחיקום מהתהוות המזרחית —
ובקאים בלי ספק בכל העיגנים וכודאי שיתרנו את
חרומתם בbijoy בעית החשובה זו.

אין ספק שחשיבות עשה מוא נזול על
שהוניה את ארץות המזרח. ולא עשה שום מאין
להפיה רוח חיים בקבינס האלה בחותם שאסתר היה
לנ澤לם ולהפכם למקור תשועה לישוב. לא נבאו אף
לצוק על העבר. אין בו מן הרוח והחוותיהם.
יבורך הצעד נס בכובאו כאחורה.

אולס דבר זה — שליחות שליחים ציונים לארכות
המזרח — מונר בעיות מוהדות. שבון אויל חליות
החלח הענן וחוזאנומי. ועל זה בגנה לעטנו ברכינו.

* * *

ביום. עם אבן עשרה קפלות במרוח ארכות
והשמרת מזוח-אלליים יהודים והסנה הנתקפתה להמוני
ישראל. — חשוב וקר לו נו כל קבוץ יהודי חשי מועל
אויב. משוט קר. יש לראיון שחקביזים האלה. יהו
בעין "שאר שציפה" להפעלת ברי שיכל למלא
את התפקידים והיעדים שהוטלו פיהם שלחו העם
ובכאי כוח.

עם שחרור צפון אפריקה מטעם האויב. מתפרק
בפסdotות החקלאה לשלהי מיטים — עורירים לאטן
החלח הענן וחוזאנומי. שבון אויל חליות
אפריקה. אטנס היהת אמורות לשלהי שלוחים
לחר ארץות המזרח. נס למני שחרור צפון אפריקה
אך שחרור הארץ האל מאוכלסות כחץ מלין
יהודים — הוא שאנן. כנראה. את הדתיות ואת היהק
למחלמה על העדר הנ'.

יהודים ארץות המזרח לא נסתה עדר עצמי
בזוד ההזינו. לא יצרו חגעה ציבונית בעלה משקל
ולא הסבכו מוחצון על הצעינות. מנות רבתה לרבר.
אותם הנורומיים שהכשרו את הקרכ'ם במדרב ובמרוח
את שפת המדייה. אך מנגינות של התופסיט היהודים
היהורי המגרת. הספודום העכירה. השפה החנינה
הלאומית שצמחו באירופה בול. חגיון השחרור
העברית שנוצרה בהשפעת הנזעת השחרור אירופות.
הונגנומיס והגיגות (שהבשרו את הלכבות להברה
בעירונה היסורי של הגיגות: שלילת הנלו). כל
אלם חזרו ליהורי המורה. וכן נוצרה חגעה ציונית-
עטמית. נס כסדרו על - האזונות מתוך שמיעה וקריאה
אי לא הכה נליים בלבם. יהורי המזרח קבלו אטנס
את פני האדר'ים ותחכו בנטפים בישוב נארץ. והיה
זו ציונות לפני סושני הדורות הקדומות.

ו

29.1.1943

ט

